

UCHWAŁA NR 770
RADY MIASTA KONINA
z dnia 15 czerwca 2022 roku
w sprawie nadania nazwy ulicy w Koninie.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.) – **Rada Miasta Konina uchwala, co następuje:**

§ 1.

1. Nadaje się nazwę „**Orląt Lwowskich**” ulicy rozciągającej się od ronda gen. Franciszka Kamińskiego do skrzyżowania z ulicą Armii Krajowej, przebiegającej przez działki ewidencyjne, oznaczone w katastrze nieruchomości – Miasto Konin – obręb Pawłówek – numerami: 256/8, 273/1, 273/14, 275/1, 275/4, 276/4 277/4, 280/4, 281/4, 284/4, 285/4, 286/4, 287/4, 288/4, 289/4, 290/4, 291/4, 293/11, 293/13, 293/14, 742, 753, 794, 797, 816, 820.
2. Lokalizację i przebieg ulicy przedstawia załącznik graficzny do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Konina.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Konina

/-/ Tadeusz Wojdyński

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY NR 770
RADY MIASTA KONINA
z dnia 15 czerwca 2022 roku
w sprawie nadania nazwy ulicy w Koninie.

Proponowani patroni ronda, to określona grupa osób zapisanych złotymi zgłoskami na kartach oręża i historii Polski. To uznani bohaterowie, zasłużeni na polu obrony granic i niepodległości Polski, godni uczczenia w formie nadania ich imienia jednej z ulic.

Orlęta Lwowskie to kwiat polskiej młodzieży Lwowa, symbol patriotyzmu i poświęcenia w walce o niepodległą ojczyznę. To młodzież szkół średnich oraz studenci, a także dzieci szkół powszechnych i słynne batiary, czyli dzieci lwowskiej ulicy, którzy chwycili za broń, stając na pierwszych liniach walk.

W początku XX w. Lwów był trzecim co do wielkości polskim miastem (po Warszawie i Łodzi), leżącym zaborze austriackim i największym polskim ośrodkiem kulturalnym, z uniwersytetem z wykładowym językiem polskim (od 1919 r. Uniwersytet Jana Kazimierza). Ponad 200 tysięczne miasto zamieszkiwało przeszło 50% Polaków, ok. 30% Żydów oraz pozostałe nacje, w tym Ukraińcy.

W listopadzie 1918 r. Orlęta Lwowskie walczyły o utrzymanie miasta przed zajęciem przez dobrze uzbrojone, regularne wojska austro-węgierskie złożone w większości z Ukraińców, których plan zakładał zajęcie Lwowa, a także Przemyśla oraz innych miast Kresów i utrzymanie ich w granicach powstającego po raz pierwszy państwa ukraińskiego, z granicą na rzece San. Stało to w całkowitej sprzeczności z interesem odradzającej się po zaborach II Rzeczpospolitej.

Na ok. 6000 walczących ochotników, do walki stanęło 2640 Polaków poniżej 25 roku życia. 1421 z nich nie miało ukończonych 17 lat, a najmłodszy miał 9 lat. Wśród nich wielu harcerzy. W ciągu 3 tygodni krwawych walk zginęło 479 z nich, w tym 120 uczniów i 76 studentów. Dzięki ich daninie krwi, Lwów został utrzymany, aż do przybycia odsieczy regularnych wojsk polskich.

W sierpniu 1920 r. Orlęta znowu krwawo broniły Lwowa, tym razem przed wojskami Związku Sowieckiego. 11-godzinna bitwa pod stacją kolejową Zadwórze z 17.08.1920 r. jest określana jako polskie Termopile. Z 330 walczących tam młodych ochotników, którzy zatrzymali marsz bolszewickiej 6 Dywizji Konnej Siemiona Budionnego, przeżyło zaledwie 12.

Większość z Orłąt Lwowskich spoczywa na Cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie. Szczątki żołnierza spod Lwowa spoczywają w Grobie Nieznanego Żołnierza. Pamięć o ich czynach przez lata była rugowana, a cmentarze i mogiły świadomie niszczone. Dziś są oni patronami szkół, ulic, skwerów i placów w całej Polsce.

**Przewodniczący
Rady Miasta Konina**

/-/ Tadeusz Wojdyński